

gyar erők készek „átállni a szövetségesek oldalára, feltéve, hogy az oroszokat nem engedik magyar területre lépni”⁶¹.

Miután megkapta fontos megbízását, amelyet az SS állítólag az „emberéleteket áruért” ajánlatával igyekezett álcázni, Grosz bemutatta Brandot Klagesnak. Azt mondta neki, hogy Brand (aki közvetlen összekötője volt a Vaadához) „a Mentőbizottság legfontosabb embere”⁶². Feltehetően azért nyilatkozott így, mert nem tudta, hogy a Mentőbizottság tagjai – mint Biss állítja – „egyhangúan kijelentették, hogy Brand nem az az ember, akinek esélye van sikerrel végrehajtani egy ilyen nehéz feladatot”⁶³, de az is lehet, hogy azért, mert úgy gondolta, hogy Brandot tudja legegyszerűbben saját, gondosan titkolt személyes céljára felhasználni: arra, hogy megszökjön valamelyik szabad vagy semleges országba. (A felesége már Isztambulban volt.⁶⁴)

Végül, meg nem erősített szóbeli közlés szerint, Brandot tulajdonképpen Kasztner jelölte a feladatra, aki személyes okokból félre akarta őt állítani.

Bármilyen volt is az ok, a megbízást Brand kapta. Miután az SS Brand személye mellett döntött, biztos akart lenni abban, hogy terveiről sem az Abwehr, sem a magyarok nem szereznek tudomást. Május 10-én őrizetbe vették Kasztner, és kikérdezték a magyar vezérkarral, kiváltképp Garzoly József alezredessel való kapcsolatairól.⁶⁵ Másnap letartóztatták azokat az Abwehr-ügynököket is, akikkel a Vaada általában dolgozott: közöttük dr. Schmidtet, Winningert és Rudi Scholzot. Kasztner két nap múlva kiengedték, egyik-másik Abwehr-ügynököt pedig beépítették az SS hírszerző hálózatába.⁶⁶

Branddal folytatott tárgyalásain Eichmann soha semmiféle célzást nem tett Grosz küldetésére. Az „emberéleteket áruért” tervben (lásd a továbbiakban) vázolt elképzelések szerint a zsidók nem maradhattak Magyarországon, mert Eichmann megígérte Endrének és társainak, hogy segít az országot zsidómentessé (judenrein) tenni. Az egymillió zsidót Németországon keresztül szállították volna ki, meghatározott áruk átvétele ellenében. Kasztner szerint a következő tételekről volt szó: 200 tonna tea, 800 tonna kávé, 2 millió doboz szappan, meg nem határozott mennyiségű volfrám és egyéb katonai célú nyersanyag, valamint 10 000 teherautó. Az utóbbiakkal kapcsolatban a németek ígéretet tettek, hogy a teherautókat polgári célra vagy pedig kizárólag a keleti fronton fogják felhasználni.⁶⁷ A megállapodási javaslat kikötötte továbbá, hogy a szövetségesek pozitív válaszána megérkezése után rövid időn belül szabadon engednek 100 000 zsidót, és felrobbantják az auschwitzi gázkamrákat. A zsidók Németországból bármely, a szövetségesek ellenőrizte országba távozhattak volna, kivéve Palesztinát, ugyanis a náci ígéretet tettek Amin